

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători –Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Erhan Vasile XXX născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.06.2018 – 02.11.2018 (prima instanță);
2. 07.12.2018 – 29.01.2019 (instanța de apel);
3. 29.03.2019 – 09.07.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 02 noiembrie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în privința lui Erhan Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu art. 55 Cod penal, a fost eliberat Erhan Vasile de răspunderea penală cu tragerea lui la răspunderea contravențională cu aplicarea sancțiunii contravențională sub formă de amendă în beneficiul statului în mărime de 75 unități convenționale.

Cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal în sumă de 1440 lei au fost trecute în contul statului.

Totodată instanța de apel s-a expus și asupra corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Erhan Vasile la 09 martie 2018, aproximativ la ora 19:10, conducând automobilul de model „Datsun On-Do” cu numerele de înmatriculare XXX, se deplasa pe str. Trandafirilor din direcția bd. Dacia spre bd. Decebal, mun. Chișinău.

În timpul deplasării în condițiile vizibilității reduse din cauza condițiilor climaterice (ceață) în preajma imobilului nr. 29/1 din str. Trandafirilor, mun. Chișinău, Erhan Vasile nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor care caracterizează condițiile rutiere, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei de deplasare și a modalității de conducere, prin ce a ignorat cerințele pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că: „1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducerea care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, c) starea tehnică a vehiculului..., d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, cerințele pct. 46 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vârstă înaintată, precum și cu persoane cu semne evidente de dezabilitate”, precum și cerințele pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că „în localități-50km/h, prin zonele rezidențiale și teritoriale adiacente drumului-20km/h, iar în zonele pietonale- 5km/h” și ca urmare, în afara trecerii pentru pietoni a comis tamponarea pietonului Zadarovici Margarita care se afla angajată în traversarea părții carosabilului de la stânga spre dreapta relativ deplasării automobilelor.

În rezultatul acestui accident în traficul rutier pietonului Zadarovici Margarita potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802D9685 din 18 aprilie 2018, i-au fost cauzate leziuni corporale medii, sub formă de plagă contuză la nivelul capului, edem al țesuturilor moi și echimoze la nivelul feței, fractura osului zigomatic pe dreapta, dehiscenta suturii zigomatico-frontale pe dreapta, hemosinus maxilar pe dreapta și sfenoidal, fractura colului femural pe dreapta cu edem țesuturilor moi la acest nivel care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Erhan Vasile au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal „încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății unei persoane.”

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în procuratura municipiului Chișinău oficiul principal, Ciobanu Valentina, care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, al recunoaște vinovat pe Erhan Vasile de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, conform art. 364¹ Cod de procedură penală a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1440 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate, invocând faptul că:

- instanța de fond incorect a dat apreciere că servește ca circumstanță atenuantă recunoașterea săvârșirii faptelor indicate în rechizitoriu, or aceasta a servit ca temei de reducerea pedepsei în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală;
- prin pedeapsa aplicată nu s-a atins scopul pedepsei penale;
- inculpatul la faza de urmărire penală a depus o cerere de aplicare a art. 55 Cod penal care a fost respinsă de procuror, necătând la faptul dat, inculpatul a mai comis câteva contravenții fiind sancționat pentru ele, fără a trage careva concluzii de rigoare;
- instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, fapt ce a dus la soluționarea incorectă a chestiunii cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei din contul inculpatului, neîntemeiat au fost trecute aceste cheltuieli în contul statului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume fapta imputată, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a remarcat faptul că la stabilirea pedepsei instanța de fost a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, aplicându-i inculpatului Erhan Vasile o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, totodată prima instanță a ținut cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată instanța de apel a ținut cont și de faptul că infracțiunea comisă de Erhan Vasile este atribuită conform art. 16 Cod penal, la categoria infracțiunilor mai puțin grave, inculpatul a comis infracțiune pentru prima dată, anterior nu a fost supus răspunderii penale și nu are antecedente penale sau contravenționale, a recunoscut vina și sincer a regretat cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, a restituit integral prejudiciul părții vătămate, iar partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, iar

toate acestea în cumul au servit drept circumstanțe atenuante care permit aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea sumei de 1440 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale instanța de apel a apreciat aceasta cerință ca fiind nefondată, or, înaintând dosarul penal în instanța de judecată, acuzatorul de stat nu a înaintat careva acțiune civilă, ba chiar a făcut mențiunea că asemenea acțiuni nu sunt.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar, de către:

4.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina care a invocat drept temeiuri pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

Invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- la emiterea deciziei instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, fiind omis și faptul că prevederile art. 55 Cod penal poate fi aplicat numai în cazul în care s-a constatat că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, ambele instanțe nu au indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără tragerea la răspundere penală, instanța limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor atenuante constatate în acțiunile inculpatului;

- incorect s-a dat apreciere circumstanței atenuante „recunoașterea vinei” deoarece aceasta servește ca o condiție preexistentă pentru examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în speță această circumstanță i s-a acordat o dublă valență;

- a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, în speță nefiind prezente careva circumstanțe excepționale, iar prin aplicarea art. 55 Cod penal nu se va atinge scopul legii penale;

- instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 1440 lei, fără a da deplină eficiență prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună

rejudicarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Din textul recursului declarat, se constată că, recurentul formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prescrise la pct. 6), pct. 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând faptul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, incorect s-a soluționat chestiunea cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că în speță se confirmă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea neîncasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând decizia instanței de apel, în partea în care instanța s-a expus asupra aplicării și individualizării pedepsei, constată că aceasta corect a ajuns la concluzia de a menține sentința prin care inculpatul Erhan Vasile a fost eliberat de răspundere penală și tras la răspundere contravențională cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 75 unități convenționale.

La acest capitol instanța de recurs reține că este neîntemeiat argumentul recurentului precum că „*instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, fiind omis și faptul că prevederile art. 55 Cod penal pot fi aplicate numai în cazul în care s-a constatat că corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, ambele instanțe nu au indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără tragerea la răspundere penală, instanța limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor atenuante constatate în acțiunile inculpatului*” or, studiind conținutul deciziei contestate se atestă faptul că în speța în cauză sunt prezente circumstanțe atenuante care au permis aplicarea art. 55 Cod penal.

La caz, Colegiul penal lărgit conchide ca fiind corecte concluziile instanței de apel care au fost reținute la individualizarea și aplicarea pedepsei, și anume faptul că infracțiunea comisă de inculpatul Erhan Vasile conform art. 16 Cod penal este atribuită la categoria infracțiunilor mai puțin grave, inculpatul a comis infracțiunea pentru prima dată, anterior nu a fost supus răspunderii penale neavând antecedente penale sau contravenționale, a recunoscut vina și sincer a regretat de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, restituind integral prejudiciul părții vătămate, ultima neavând careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat.

Colegiul penal lărgit consideră greșită poziția recurentului precum că „*circumstanței atenuante* „ recunoașterea vinei” i s-a acordat o dublă valență, or inculpatul a depus o cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoașterea vinei servind ca o condiție preexistentă pentru examinarea cauzei în procedura simplificată” or, art. 364¹ Cod de procedură penală presupune recunoașterea în totalitate a faptei imputate inculpatului în rechizitoriu și judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, astfel recunoașterea vinei nu este o condiție obligatorie la aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, ci reprezintă o circumstanță atenuantă prevăzută la art. 76 Cod penal.

Analizând conținutul deciziei contestate (f.d 165-170), instanța de recurs atestă că în conținutul deciziei lipsește o argumentare juridică în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Erhan Vasile.

Potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „*Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției*

publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

După cum urmează din materialele cauzei la solicitarea organului de urmărire penală au fost întocmite două rapoarte de expertiză primul raportul de expertiză judiciară nr. 201802D0685 la 18.04.2018 (f.d. 36-38) și al doilea raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2197 la 24.05.2018 (f.d. 45-49).

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că rapoartele de expertiză au fost efectuate în prezenta cauză penală, după data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, care până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Instanța de recurs consideră concluzia instanței de apel precum că „*cerința apelantului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 1440 lei, nu este fondată, or înaintând dosarul penal în instanța de judecată (f.d.106), acuzatorul de stat nu a înaintat careva acțiune civilă, ba chiar a făcut mențiunea că asemenea acțiuni nu sunt, (informație din rechizitoriu)*” ca fiind una greșită și contrară celor indicate în rechizitoriu or, la f.d. 106, la compartimentul „*Informație privind desfășurarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2018890203*” la care a făcut referire instanța de apel, la **pct. 5** este specificat faptul că „cheltuieli judiciare sunt înregistrate în sumă de 1440 lei, costul expertizelor efectuate (f.d. 36-38, 45-49)”.

Totodată Colegiul penal lărgit ține să specifice faptul că legiuitorul la art. art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele expuse supra, prin ce pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării rapoartelor de expertize judiciare efectuate în speța dată, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel în partea soluționării chestiunii cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare nu poate fi menținută, cauza urmând a fi trimisă la rejudecare în această parte în instanța de apel.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile

Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apelul respectiv referitoare la cheltuielile judiciare, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu și echitabil, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

6. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019 în partea soluționării cererii procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în cauza penală privindu-l pe **Erhan Vasile XXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu este supusă căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 august 2019**.

Președinte

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza **Erhan Vasile XXX**)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2019 a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Tăut Dorina, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019 în partea soluționării cererii procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în cauza penală privindu-l pe Erhan Vasile XXX, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.”

2. Nu am susținut soluția adoptată și consider, că urma a fi adoptată o soluție de respingere a recursului procurorului.

2.1. Consider că motivele și argumentele pe care le-a pus instanța de recurs la baza soluției de casare a hotărârii instanței de apel nu au fost invocate de către procuror nici la una dintre etapele examinării cauzei.

Casând decizia instanței de apel, Colegiul penal și-a expus considerentele, că cheltuielile judiciare în speță ar putea fi încasate din contul inculpatului, deoarece legislația de procedură penală (art. 227, 229) prevăd posibilitatea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare legate de înfăptuirea la caz a expertizelor, dând indicații instanței de apel să-și motiveze hotărârea pronunțată.

Disponând rejudecarea cauzei în partea examinării laturii civile a cauzei cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de recurs, în opinia mea, nu a ținut cont de faptul, că nici la una dintre etapele examinării cauzei procurorul nu a adus careva argumente legale, precum și probe, care ar confirma posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Procurorul nu a invocat aceste argumente nici la depunerea recursului, indicând doar că, în opinia sa, potrivit legii cheltuielile urmează a fi încasate din contul inculpatului, dar n-a specificat din care considerente a ajuns el la această concluzie și ce circumstanțe le invocă în acest sens.

Astfel, consider, că instanța de recurs a admis un recurs nemotivat, întemeindu-și soluția pe argumente neinvocate de către recurent la nici una dintre etapele desfășurării procesului penal.

Cu această ocazie vreau să menționez, că instanța de recurs, casând decizia instanței de apel, a intenționat să modifice practica judiciară existentă prin care se respingeau solicitările procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor

judiciare, considerând că legislația în prezent permite dispunerea încasării acestora din contul inculpatului.

Cu referire la acest subiect vreau să menționez, că, în opinia mea, legislația actuală cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului nu este clară, deoarece nu stabilește într-un mod explicit temeiurile și condițiile de încasare a acestora din contul inculpatului, precum și faptul cui îi revine sarcina probației în acest sens, iar instanța de recurs nu a adus o claritate în această privință, deși în joc este respectarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil.

Judecător

Nadejda Toma